

Դանիելի Գիրքը — Քսանիններորդ համար

Բաղասարի խնջույքը և մարգարեական ժամը. կիրակնօրյա օրենքի, Բաբելոնի անկման և վերջնական ճգնաժամի բացահայտումը

Jeff Pippenger

2023-12-24

Բաղեշագարի խնջույքը նույնացնում է Կիրակնօրյա օրենքի «ժամը», սակայն շեշտադրությունը դնում է Հանրապետական եղջյուրի դատաստանի վրա: Դանիելի գրքի երրորդ գլխում Նաբուգոդոնոսորի ոսկե արձանը ներկայացնում է նույն պատմությունը՝ Աստծու հավատարիմ ժողովրդի համատեքստում, որոնք այնուհետև բարձրացվում են որպես դրոշ: Դանիելի գրքի վեցերորդ գլուխը վերաբերում է նույն գծին, սակայն անդրադառնում է Բողոքական եղջյուրի դերին: Բաղեշագարը ներկայացնում է «պետությունը», և նա կանչեց իր «իշխաններից» հազարին:

Բաղշասար արքան մեծ խնջույք արեց իր հազար իշխանների համար, և գինի էր խմում այն հազարի առաջ: Բաղշասարը, գինին ճաշակելիս, հրամայեց բերել այն ոսկե և արծաթե անոթները, որ իր հայր Նաբուգոդոնոսորը վերցրել էր Երուսաղեմի տաճարից, որպեսզի արքան, իր իշխանները, իր կանայք և իր հարճերը դրանցով խմեն: Այն ժամանակ բերեցին այն ոսկե անոթները, որ վերցվել էին Երուսաղեմում գտնվող Աստծո տան տաճարից, և արքան, իր իշխանները, իր կանայք և իր հարճերը դրանցով խմեցին: Նրանք գինի խմեցին և գովաբանեցին ոսկու, արծաթի, պղնձի, երկաթի, փայտի և քարի աստվածներին: Նույն ժամին մարդու ձեռքի մատներ երևացին և գրեցին արքայի պալատի պատի ծեփի վրա՝ աշտանակի դիմաց, և արքան տեսավ այն ձեռքի մասը, որ գրում էր: Դանիել 5:1–5:

«Տասը» թիվը ներկայացնում է վիշապին, իսկ հարյուրը և հազարը պարզապես նույն խորհրդանիշի մեծացումն են: Վեցերորդ գլխում հարյուր քսանը առաջ են մղում խաբուսիկ օրենքը, և հարյուր քսանը քահանաների խորհրդանիշ է: Նկատի ունենալով «տող առ տող»-ը՝ Բելշասարի խնջույքը պատկերում է ապականված պետական կառավարման դատաստանը և ապականված եկեղեցական կառավարման դատաստանը: Բելշասարը հարբած էր Բաբելոնյան գինուց, ապա վճռեց պղծել Երուսաղեմում գտնվող Աստծու տաճարի սրբազան անոթները:

«Մարգարեն ասում է. «Տեսայ այլ հրեշտակ մը, որ երկինքէն իջաւ՝ մեծ իշխանութիւն ունենալով, և երկիրը լուսաւորուեցաւ անոր փառքով: Եվ ան բարձրաձայն, զօրեղ ձայնով աղաղակեց՝ ասելով. «Ընկալ, ընկալ մեծ Բաբելոնը, և դների բնակավայր եղալ»» (Հայտնություն 18:1, 2): Սա նույն լուրն է, որ տրվել էր երկրորդ հրեշտակի կողմից: Բաբելոնն ընկել է, «քանի որ նա բոլոր ազգերին խմեցրեց իր պոռնկության բարկության գինուց» (Հայտնություն 14:8): Ի՞նչ է այդ գինին:—Նրա կեղծ վարդապետությունները: Նա աշխարհին տվել է կեղծ շաբաթ՝ չորրորդ պատվիրանի Շաբաթի փոխարեն, և կրկնել է այն սուտը, որ Մատանան նախ ասեց Եվային Եդեմում՝ հոգու բնական անմահությունը: Շատ հարազատ այլ մոլորություններ նա տարածել է ամենուր՝ «մարդկանց պատվիրանները որպես վարդապետություն

ուսուցանելով» (Մատթեոս 15:9)»: Ընտիր լուրեր, գիրք 2, 118:

Բաղթասարը խմում էր պապության կռապաշտ շաբաթը, քանզի խնջույքը ներկայացնում էր Կիրակնօրյա օրենքի մարգարեական «ժամը»: Սրբաբանի անոթները, որ նա բերեց խնջույքի սրահ, ներկայացնում էին ոչ միայն ապստամբություն Աստծո դեմ, այլև սուրբ անոթները ներկայացնում են նաև Աստծո ժողովրդին, որովհետև բառացին ներկայացնում է հոգևորը, և մարդիկ անոթներ են:

Այնուամենայնիվ Աստծու հիմքը հաստատուն կանգնած է՝ ունենալով այս կնիքը. «Տերը ճանաչում է նրանց, որ իրենն են»: Եվ՝ «Թող ամեն ոք, որ կոչում է Քրիստոսի անունը, հեռանա անօրենությունից»: Բայց մեծ տան մեջ կան ոչ միայն ոսկե և արծաթե անոթներ, այլև փայտե և կավե. և ոմանք՝ պատվի համար, իսկ ոմանք՝ անպատվության: Արդ, եթե մեկը մաքրի իրեն սրանցից, նա կլինի պատվո համար անոթ՝ սրբագործված, Տիրոջ գործածության համար պիտանի և ամեն բարի գործի համար պատրաստված: 2 Տիմոթեոս 2:19-21.

Աստծո ժողովրդին պարտադրված կիրակնօրյա պաշտամունքի միջոցով պղծելու հենց ընթացքում բոցեղեն ձեռագիրը հռչակում է Բաղթասարի կործանումը:

Նույն ժամին մարդու ձեռքի մատներ երևացին և գրեցին արքայի պալատի պատի սվադի վրա՝ աշտանակի դիմաց. և արքան տեսավ գրող ձեռքի մասը: Այնժամ արքայի դեմքը փոխվեց, և նրա խորհուրդները խռովեցին նրան, այնպես որ նրա մեջքի հողերը թուլացան, և նրա ծնկները զարնում էին միմյանց: Արքան բարձրաձայն կանչեց, որ բերեն աստղագուշակներին, քաղդեացիներին և գուշակներին: Եվ արքան խոսեց ու ասաց Բաբելոնի իմաստուններին. «Ով որ կկարդա այս գիրը և ինձ ցույց տա դրա մեկնությունը, պիտի ծիրանիով զգեստավորվի, նրա պարանոցին ոսկե շղթա պիտի լինի, և նա թագավորության մեջ երրորդ իշխանը պիտի լինի»: Դանիել 5:5-7:

Պատմականորեն այս հատվածը հասկացվում է այնպես, որ Բաղթասարի հայրը քաղաքական գահը թողել էր Բաղթասարին, և այդ պատճառով իր որդին արձանագրության մեկնության դիմաց կարող էր առաջարկել առավելագույնը երրորդ իշխանավորի դիրքը: Միացյալ Նահանգներում կիրակնօրյա օրենքին նախորդող ժամանակաշրջանում քաղաքական ղեկավարությունը ենթակա դիրքում կլինի կրոնական ղեկավարության նկատմամբ, որը կաշխատի ներմուծել երկրպագության մի նոր ձև: Գազանի պատկերը ներկայացնում է եկեղեցու և պետության միությունը՝ այնպիսի հարաբերությամբ, որտեղ եկեղեցին է վերահսկում այդ միությունը, և կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ Բաղթասարը քաղաքական արքան էր՝ այսպիսով՝ խորհրդանշելով պետությունը, սակայն իր հոր կրոնական իշխանությանը ենթակա՝ միայն երկրորդն էր հրամանատարության մեջ: Լավագույնը, որ նա կարող էր առաջարկել Դանիելին, այն էր, որ նա լինի երրորդը:

«Երբ վաղ եկեղեցին ապականվեց՝ հեռանալով ավետարանի պարզությունից և ընդունելով հեթանոսական ծեսերն ու սովորությունները, նա կորցրեց Աստծո Հոգին և գորությունը. և ժողովրդի խղճերը վերահսկելու համար նա դիմեց աշխարհիկ իշխանության աջակցությանը: Արդյունքը պապականությունն էր՝ մի եկեղեցի, որ

վերահսկում էր պետության իշխանությունը և այն գործադրում էր իր սեփական նպատակներն առաջ տանելու համար, հատկապես՝ «հերձվածությունը» պատժելու նպատակով: Որպեսզի Միացյալ Նահանգները կազմավորեն գազանի պատկերը, կրոնական իշխանությունը պետք է այնչափ վերահսկի քաղաքացիական կառավարությունը, որ պետության իշխանությունը նույնպես եկեղեցու կողմից գործադրվի՝ իր սեփական նպատակներն իրագործելու համար....»

«Կիրակնօրյա պահեցողության պարտադրումը բողոքական եկեղեցիների կողմից պապության՝ գազանի պաշտամունքի պարտադրում է: Նրանք, ովքեր, հասկանալով չորրորդ պատվիրանի պահանջները, ընտրում են պահել կեղծ շաբաթը ճշմարիտ Շաբաթի փոխարեն, դրանով իսկ պատիվ են մատուցում այն իշխանությանը, որի կողմից միայն այն պատվիրված է: Սակայն հենց այն արարքով, որով աշխարհիկ իշխանության միջոցով պարտադրվում է մի կրոնական պարտականություն, եկեղեցիները իրենք կկազմեն գազանի պատկեր. հետևաբար, Միացյալ Նահանգներում կիրակնօրյա պահեցողության պարտադրումը կլինի գազանի և նրա պատկերի պաշտամունքի պարտադրում»: Մեծ պայքարը, 443, 448, 449:

Ճգնաժամի՝ մեջ է, որ բնավորությունը բացահայտվում է, և պատին գրված խորհրդավոր պատգամը ճգնաժամ առաջ բերեց Բաղթասարի փորձառության մեջ ու նշանավորեց նրա թագավորության վախճանը՝ այսպիսով խորհրդանշելով երկրի գազանի թագավորության վախճանը: Բաղթասարը մահացավ հենց այդ գիշերը ներկայացնելով Կիրակիի օրենքը, երբ Միացյալ Նահանգները, որպես Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորություն, Կիրակիի օրենքի ժամանակ տապալվում է, սակայն Միացյալ Նահանգները անմիջապես անցնում է տասը թագավորների գերագույն թագավորի դիրքին: Տասը թագավորները Աստվածաշնչյան մարգարեության յոթերորդ թագավորությունն են, և նրանք անմիջապես համաձայնվում են իրենց յոթերորդ թագավորությունը տալ գազանին:

Որովհետև Աստված նրանց սրտերի մեջ դրել է, որ կատարեն Իր կամքը, լինեն միաբան և իրենց թագավորությունը տան գազանին, մինչև որ Աստծո խոսքերը կատարվեն: Հայտնություն 17:17.

Վերջին շարժումները արագընթաց են, և անցումը վեցերորդ թագավորությունից դեպի յոթերորդը, ապա՝ դեպի ութերորդը, արագ է, որովհետև այն ժամանակ աշխարհը գտնվում է մեծ ճգնաժամի մեջ: Երկրային գազանի տապալումը Բաղթասարին վախ է պատճառում, և որպես տասը թագավորների գլխավոր թագավոր՝ նա ներկայացնում է այն վախը, որ երկրի բոլոր թագավորները պիտի զգան Միացյալ Նահանգների տապալման ժամանակ: Հայտնության տասնմեկերորդ գլխում այն «ժամը», երբ գիրը հայտնվում է պատի վրա, մեծ երկրաշարժի «ժամն» է: Այդ պահին իսլամի երեք խորհրդանիշներ նշանավորվում են, և վերջին օրերին հենց իսլամն է, որ թագավորներին վախ է պատճառում:

Ահա թագավորները հավաքվել էին, միասին անցան: Տեսան այն և զարմացան. խռովվեցին և շտապով հեռացան: Այնտեղ նրանց պատեց երկյուղը և ցավը՝ ինչպես

երկունքի մեջ գտնվող կնոջ: Դու կոտորում ես Թարսիսի նավերը արևելյան հողմով:
Ինչպես լսել ենք, այնպես էլ տեսանք Ջորությունների Տիրոջ քաղաքում, մեր Աստծու
քաղաքում. Աստված կհաստատի այն հավիտյան: Մեկա: Մաղմոս 48:4-8.

Տերերը, կամ թագավորները, հավաքված էին Բաղդասարի խնջույքի ժամանակ՝ խմելով
Բաբելոնի գինին և շոշափելով ու դիտելով Աստծո սրբարանի սուրբ անոթները, երբ
նրանց տիրեց երկյուղը, ինչպես ներկայացված է Բաղդասարի երկյուղով, երբ պատի
վրա գրությունը երևաց: Բաղդասարի երկյուղը սկիզբ դրեց աճող երկյուղի, որը
ներկայացված է երկունք ունեցող կնոջ միջոցով, և Հայտնություն տասնմեկի «Ժամը»
տանում է դեպի տասներկուերորդ գլուխ, որտեղ դրոշը ներկայացված է որպես
ծննդաբերել պատրաստվող կին: Երկունքի առաջին ցավը խնջույքի սրահի պատի վրա
երևացած գրությունն է: Երկյուղը պատճառվում է իսլամի «արևելյան քամուց», որը
«կոտորատում է Թարսիսի նավերը»:

Բելշասարի խնջույքի սրահում «հազար իշխաններ» խմում են Բաբելոնի գինին, որը
ներկայացնում է կիրակնօրյա հարկադրանքը: Այդ ժամանակ Նաբուգոդոնոսորի
նվագախումբը սկսում է նվագել երաժշտությունը, մինչ Բելշասարը հրամայում է ներս
բերել սրբարանի զարդերը: Տյուրոսի պոռնիկը սկսում է երգել, և ուրացող Իսրայելը
սկսում է պարել Նաբուգոդոնոսորի ոսկե կուռքի շուրջը: Բայց խնջույքը խաթարվում է
«արևելյան քամու» կողմից, որը «երրորդ վայն» է, որ շուտով գալիս է, և «յոթներորդ
փողն» է: Երբ իսլամը խաթարում է խնջույքը, «ազգերը բարկանում են»: Նրանք
բարկանում են, որովհետև այդ ժամանակ Թարսիսի նավերը, որոնք երկիր մոլորակի
տնտեսական կառուցվածքի խորհրդանիշն են, խորտակվում են ծովի մեջ:

Թարսիսը քո վաճառականն էր ամեն տեսակ հարստությունների առատության
պատճառով. արծաթով, երկաթով, անագով և կապարով նրանք առևտուր էին անում
քո տոնավաճառներում: Յավանը, Թուրաղը և Մոսոքը՝ նրանք էին քո
վաճառականները. նրանք քո շուկայում առևտուր էին անում մարդկանց անձերով և
պղնձե անոթներով: Թորգոմայի տան մարդիկ քո տոնավաճառներում առևտուր էին
անում ձիերով, հեծյալներով և ջորիներով: Դեղանի մարդիկ քո վաճառականներն
էին. շատ կղզիներ էին քո ձեռքի առևտուրը. նրանք քեզ ընծայաբերեցին փղոսկրի և
սևափայտի եղջյուրներ: Ասորիքը քո վաճառականն էր՝ քո ձեռագործ ապրանքների
առատության պատճառով. նրանք քո տոնավաճառներում առևտուր էին անում
զմրուխտով, ծիրանագույնով, ասեղնագործ գործվածքով, բեհեզով, մարջանով և
ագաթով: Հուդան և Բսրայելի երկիրը՝ նրանք էին քո վաճառականները. նրանք քո
շուկայում առևտուր էին անում Մանիթի ցորենով, Պաննագով, մեղրով, յուղով և
բալասանով: Դամասկոսը քո վաճառականն էր քո ձեռագործ ապրանքների
առատությամբ, ամեն տեսակ հարստությունների առատության համար՝ Հելլոնի
գինով և սպիտակ բրդով: Դանը ևս և Յավանը, շրջագայում լինելով, առևտուր էին
անում քո տոնավաճառներում. փայլուն երկաթը, կասիան և եղեգնախոտը քո
շուկայում էին: Դեղանը քո վաճառականն էր կառքերի համար պատվական
հանդերձներով: Արաբիան և Կեդարի բոլոր իշխանները քեզ հետ առևտուր էին
անում գառներով, խոյերով և այծերով. սրանցով նրանք քո վաճառականներն էին:
Սաբայի և Ռահմայի վաճառականները՝ նրանք էին քո վաճառականները. նրանք քո

տոնավաճառներում առևտուր էին անում ամեն տեսակ գլխավոր համեմունքներով, ամեն տեսակ թանկարժեք քարերով և ոսկով: Հարանը, Քաննեն և Եդենը, Սաբայի, Ասորի և Քիլմադի վաճառականները, քո վաճառականներն էին: Սրանք էին քո վաճառականները ամեն տեսակ իրերով, կապույտ զգեստներով, ասեղնագործ աշխատանքներով, հարուստ հանդերձների սնդուկներով՝ պարաններով կապված և մայրիից պատրաստված՝ քո ապրանքների մեջ: Թարսիսի նավերը քո մասին երգում էին քո շուկայում. և դու լցվեցիր ու շատ փառավոր եղար ծովերի մեջտեղում: Քո թիավարները քեզ տարան մեծ ջրերի մեջ. արևելյան քամին կործանեց քեզ ծովերի մեջտեղում: Քո հարստությունները, և քո տոնավաճառները, քո ապրանքները, քո նավաստիները և քո ղեկավարները, քո ծակածքները նորոգողները, և քո առևտրի գործավորները, և բոլոր քո պատերազմող մարդիկ, որ քո մեջ են, և քո ամբողջ բազմությունը, որ քո մեջտեղում է, պիտի ընկնեն ծովերի մեջտեղը՝ քո կործանման օրը: Եզեկիել 27:12-26:

«Թարսիսի նավերը» երկրի մոլորակի տնտեսական կառուցվածքի խորհրդանիշն են, և «արևելյան քամուց» սուզվում են ծովի մեջտեղում: Եզեկիելը մեզ հայտնում է, որ դա տեղի է ունենում «քո կործանման օրը», իսկ Եզեկիելի քսանյոթերորդ գլխի նյութը Տյուրոսի համար սուզն է:

Եվ Տիրոջ խոսքը դարձյալ եղավ ինձ՝ ասելով. «Արդ, դու, մարդո՛ւ որդի, ողբ բարձրացրո՛ւ Տյուրոսի համար, և ասա՛ Տյուրոսին. «Ո՛վ դու, որ նստած ես ծովի մուտքերի վրա, որ առևտրական ես բազմաթիվ կղզիների ժողովուրդների համար, այսպես է ասում Տեր Աստվածը. «Ո՛վ Տյուրոս, դու ասել ես. «Ես կատարյալ գեղեցկություն ունեմ»»: Եզեկիել 27:1-3.

Տյուրոսի կործանման օրը ողբի նյութն է: Տյուրոսի կործանման օրը Կիրակնօրյա օրենքն է, որովհետև Տյուրոսը պապականության խորհրդանիշն է, որի դատաստանը սկսվում է այն «ժամին», երբ Հայտնություն տասնութի երկրորդ ձայնը սկսում է մարդկանց կանչել Բաբելոնից դուրս:

Եվ ես լսեցի մի այլ ձայն երկնքից, որ ասում էր. Դո՛ւրս եկե՛ք նրանից, իմ ժողովուրդ, որպեսզի չմասնակցեք նրա մեղքերին, և որպեսզի չստանաք նրա պատուհասներից. որովհետև նրա մեղքերը հասել են մինչև երկինք, և Աստուած յիշեց նրա անօրինությունները: Հատուցե՛ք նրան այնպես, ինչպես նա հատուցեց ձեզ, և նրա գործերի համեմատ կրկնապատիկ հատուցեցե՛ք նրան. այն բաժակի մեջ, որ նա լցրեց, կրկնապատիկ լցրե՛ք նրան: Որքան նա փառաւորեց ինքն իրեն և ապրեց վայելչութեան ու հեշտանքի մեջ, նոյնքան տանջանք և սուգ տուե՛ք նրան. որովհետև իր սրտում ասում է. Թագուհի եմ նստած, և այրի չեմ, և սուգ երբեք չեմ տեսնի: Դրա համար էլ նրա պատուհասները մեկ օրում պիտի գան՝ մահ, սուգ և սով, և նա ամբողջութեամբ պիտի այրուի կրակով. որովհետև հզոր է Տեր Աստուածը, որ դատում է նրան: Եվ երկրի թագավորները, որոնք նրա հետ պոռնկացան և հեշտանքի մեջ ապրեցին, պիտի ողբան նրա համար և կոծեն նրա վրայ, երբ տեսնեն նրա այրման ծուխը՝ հեռու կանգնած նրա տանջանքի սարսափից, ասելով. Վա՛յ, վա՛յ, մեծ քաղաք Բաբելոն, հզոր քաղաք, որովհետև մեկ ժամում եկաւ քո դատաստանը: Եվ երկրի վաճառականները պիտի լացեն և սգան նրա վրայ,

որովհետև այլևս ոչ ոք չի գնում նրանց ապրանքները: Հայտնություն 18:4-11.

Այն բառը, որ Դանիելի գրքում հինգ անգամ գործածվում է որպես «ժամ», միշտ ներկայացնում է դատաստանի որևէ տեսակ: Դատաստանի տեսակը որոշվում է այն հատվածի համատեքստով, որտեղ այն գործածված է: Դանիելի չորրորդ գլխում «ժամ» բառը նախ գործածվում է՝ հայտարարելու գալիք դատաստանի մասին՝ լինի դա քննական դատաստանը, որ սկսվեց 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին, թե գործադրական դատաստանը, որ սկսվում է կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Երկու դեպքում էլ՝ թե՛ քննական, թե՛ գործադրական դատաստանը, ընթացիկ են: Պապության գործադրական դատաստանը սկսվում է Միացյալ Նահանգներում կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Դա նշանավորում է այն «ժամը», երբ սկսվում է պապության գործադրական դատաստանը, և այդ «ժամը» Հայտնության տասնմեկերորդ գլխի մեծ երկրաշարժի «ժամն» է, երբ երկու վկաները, որոնք ներկայացված են Սեդրաքի, Միսաքի և Աբեդնագոյի միջոցով, նետվում են հնոցը՝ որպես այն դրոշ, որ բարձրացվում է իբրև Եզեկիելի զորավոր բանակ: Այդ «ժամն» է, երբ գիրը հայտնվում է Բաղասարի պատի վրա:

«Թարսիսի նավերը», որոնք ներկայացնում են երկիր մոլորակի տնտեսական մատակարարման ուղիների կառուցվածքը, այդ ժամանակ խորտակվում են ծովերի մեջտեղում, և դա երկրի վաճառականների ու թագավորների մեջ վախ է հարուցում, ինչպես ներկայացված է Բաղասարի միջոցով:

Հայտնություն տասնմեկում «ժամը» այն ժամանակն է, երբ Իսլամի «երրորդ վայր» շուտով գալիս է, և Յոթներորդ Շեփորը հնչում է, և ազգերը բարկացվում են: Այդ երեք խորհրդանիշներն էլ մատնանշում են Իսլամին՝ որպես այն նախախնամական գործիքը, որ Տերը գործածում է հենց այդ «ժամին» Բելշասարի սպանությունը կատարելու համար: Բելշասարը սպանվեց այն թշնամիների կողմից, որոնք գաղտնի կերպով մտան նրա թագավորությունը այն դռներով, որոնք անզգուշորեն բաց էին թողնվել, ճիշտ ինչպես Մեքսիկայի և Միացյալ Նահանգների միջև սահմանային պատն անզգուշորեն բաց է թողնվել, մինչ «մեծ երկրաշարժի» «ժամը» մոտենում է:

Պապականության մահաբեր վերքի բժշկությունը ներկայացված է Դանիելի գրքի տասնմեկերորդ գլխի վերջին վեց համարներում: Այդ համարներում նշվում են երեք խոչընդոտներ, որոնք հաղթահարվում են, երբ պապականության մահաբեր վերքը բժշկվում է: Հյուսիսի թագավորը միշտ հաղթահարում է երեք խոչընդոտ իր ճանապարհին դեպի գերագույն իշխանություն, և միշտ հետևյալ հերթականությամբ՝ նախ իր թշնամուն, ապա իր դաշնակցին, և ապա, վերջապես, իր զոհին: Առաջինը, որ նվաճվեց, Հարավի թագավորն էր, որը ներկայացնում էր Խորհրդային Միությունը՝ Հոռմի վերջին թշնամուն, որը վերացվեց 1989 թվականին: Երկրորդ խոչընդոտը՝ փառավոր երկիրն է, որը Հոռմի դաշնակիցն է, որ Հոռմի համար նվաճեց ԽՍՀՄ-ը՝ Ամերիկայի Միացյալ Նահանգները, որը նվաճվում է այն «ժամում», որ այժմ քննում ենք: Դրանից հետո երրորդ խոչընդոտը, որը ներկայացված է որպես Եգիպտոս, ցույց է տալիս այն ժամանակը, երբ պապականությունը վերահսկողություն է հաստատում իր զոհի՝ Միավորված ազգերի կազմակերպության վրա:

1989 թվականին, երբ տեղի ունեցավ այդ համարների բացվելը, և ապա եղավ այդ համարների գիտության աճ, ճանաչվեց, որ հեթանոսական Հռոմը, պապական Հռոմը և ապա ժամանակակից Հռոմը (ներկայացված որպես Հյուսիսի Թագավոր Դանիելի գրքի տասնմեկերորդ գլխի վերջին վեց համարներում), յուրաքանչյուրն անհրաժեշտ էր հաղթահարել երեք աշխարհագրական խոչընդոտ, նախքան կհաստատվեր որպես թագավորություն: Հեթանոսական Հռոմի համար այդ երեք խոչընդոտները ներկայացված էին որպես երեք ուղղություններ:

Եվ դրանցից մեկից դուրս եկավ մի փոքր եղջյուր, որը չափազանց մեծացավ դեպի հարավ, դեպի արևելք և դեպի գեղեցիկ երկիրը: Դանիել 8:9:

Պապական Հռոմի համար դրանք երեք եղջյուրներ էին, որոնք պետք է արմատախիլ արվեին:

Ես նայում էի եղջյուրներին, և ահա նրանց միջից դուրս եկավ մեկ ուրիշ՝ փոքրիկ եղջյուր, որի առաջ առաջին եղջյուրներից երեքը արմատախիլ եղան. և ահա այդ եղջյուրի վրա կային մարդու աչքերի նման աչքեր և մեծամեծ բաներ խոսող բերան: Դանիել 7:8.

Ժամանակակից Հռոմի համար (հյուսիսի արքայի), որը ներկայացված է Դանիել տասնմեկի վերջին վեց համարներում, երեք խոչընդոտներն էին հարավի արքան, փառավոր երկիրը և Եգիպտոսը: Ինչպես հեթանոսական Հռոմի և պապական Հռոմի դեպքում, այդ երեք խոչընդոտները ներկայացնում էին աշխարհագրական խոչընդոտներ: Ժամանակակից Հռոմը, որը Դանիել տասնմեկի վերջին վեց համարներում ներկայացված է որպես հյուսիսի արքա, պետք է հաղթահարել երեք «պատ», և առաջին պատի դեպքում կար նաև փիլիսոփայական «պատ», որը վերացվեց այն նույն ժամանակ, երբ վերացվեց բառացի պատը: 1989 թվականին, երբ հյուսիսի արքան տապալեց Խորհրդային Միությունը (հարավի արքային), «երկաթե վարագույրի» փիլիսոփայական «պատը» վերացվեց, երբ Բեռլինի պատը ապամոնտաժվեց:

Բաղշասարի դատաստանի «ժամին», երբ գրությունը պատի վրա է, և նրա թշնամիները գաղտնի կերպով ներս են մտնում անպահպան դարպասներով, եկեղեցու և պետության բաժանման փիլիսոփայական «պատը» վերացվում է, մինչդեռ երրորդ Վայի Իսլամը գաղտնի կերպով ներթափանցել է փառավոր երկրի հարավային սահմանի անհսկելի «պատի» միջով:

Երբ «Եգիպտոսը», որ ներկայացնում է Միավորված ազգերի կազմակերպությունը, նվաճվի, և «ազգային ինքնիշխանության փիլիսոփայական պատը» վերացվի, քանի որ յուրաքանչյուր ազգ հարկադրված կլինի ընդունելու մեկհամաշխարհային կառավարությունը, որը ղեկավարվում է Տյուրքսի պոռնիկի կողմից, այդ ժամանակ տեղի կունենա ֆինանսական փլուզում, որը կծնի վերջին օրերի ռազմական դրությունն ու բռնապետությունը: Մի բան միանգամայն կարող է պատահել մի փոքրիկ վրա, որը կոչվում է «Ուոլ Սթրիթ»:

«Այն միջոցները, որ այժմ այնքան խնայողաբար ներդրվում են Աստծո գործի մեջ և եսասիրաբար պահվում են, կարճ ժամանակ անց բոլոր կուռքերի հետ միասին կնետվեն խլուրդներին և չղջիկներին: Գումարը շուտով շատ հանկարծակի կարժեգրկվի, երբ հավիտենական տեսարանների իրականությունը բացվի մարդու զգայարաններին»: Welfare Ministry, 266.

Հաջորդ հոդվածում մենք կշարունակենք Բելշասարի ուսումնասիրությունը:

«Այսօր, ինչպես Եդիայի օրերում, Աստծո պատվիրանապահ ժողովրդի և կեղծ աստվածների երկրպագուների միջև սահմանագատման գիծը հստակ գծված է: «Մինչև ե՞րբ պիտի կաղաք երկու կարծիքների միջև»,— աղաղակեց Եդիան. «Եթե Տերն է Աստված, հետևե՛ք Նրան, իսկ եթե Բահադը, ապա հետևե՛ք նրան»: Գ Թագավորաց 18:21: Եվ այսօրվա պատգամն է. «Ընկավ, ընկավ մեծ Բաբելոնը... Դո՛ւրս եկեք նրանից, Իմ ժողովուրդ, որպեսզի մասնակից չլինեք նրա մեղքերին, և որպեսզի չստանաք նրա պատուհասներից. որովհետև նրա մեղքերը հասան մինչև երկինք, և Աստված հիշեց նրա անօրենությունները»: Հայտնություն 18:2, 4, 5:

«Հեռու չէ այն ժամանակը, երբ փորձությունը պիտի գա յուրաքանչյուր հոգու վրա: Կեղծ շաբաթի պահպանումը պիտի պարտադրվի մեզ վրա: Պայքարը լինելու է Աստծու պատվիրանների և մարդկանց պատվիրանների միջև: Նրանք, ովքեր քայլ առ քայլ զիջել են աշխարհիկ պահանջներին և հարմարվել աշխարհիկ սովորություններին, այնժամ պիտի զիջեն իշխանություններին, քան թե իրենց ենթարկեն ծաղրի, վիրավորանքի, սպառնալիքով բանտարկության և մահվան: Այդ ժամանակ ոսկին պիտի գատվի խարամից: Ճշմարիտ աստվածապաշտությունը հստակորեն պիտի տարբերվի դրա արտաքին երևույթից և սնամեջ փայլից: Շատ աստղեր, որոնց փայլով մենք հիացել ենք, այնժամ պիտի հանգչեն խավարի մեջ: Նրանք, ովքեր կրել են սրբարանի զարդերը, բայց հագնված չեն Քրիստոսի արդարությամբ, այնժամ պիտի երևան իրենց իսկ մերկության ամոթի մեջ: Մարգարեներ և թագավորներ, 187, 188: